

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 23 - 29 octombrie 2011

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Credința noastră este viața noastră!

Iubiți Părinți,

În perioada 20-31 octombrie 2011 va avea loc recensământul populației.

Vă rog cu toată dragostea în Cristos să le vorbiți oamenilor și să îi îndemnați să fie foarte atenți la modul cum se va face recensământul să ceară expres să fie trecuți la religia „greco-catolică”. Fiecare recenzor are datoria să întrebbe „cărei religii consideră persoana că îi aparține” (**întrebarea se găsește la punctul 23 din formularul LGP P – capitolul persoane**). În spațiul rezervat, **„religia declarată” greco-catolicii sunt la „codul 13”**. Vă rog să le spuneți credincioșilor că au dreptul să verifice dacă au fost trecuți corect și dacă înscrișul a fost făcut cu cerneală sau pix.

„*Credința noastră este viața noastră!*” repeta adesea Cardinalul Iuliu Hosu. **Declararea identității greco-catolice** o facem pentru că ne trăim identitatea, din respect față de Biserica noastră și dintr-o datorie sfântă față martirii noștri morți prin pușcăriile comuniste.

Vă îndemnăm să rămâneți tari în credință, să nu vă lăsați influențați negativ, cereți să vi se respecte dreptul de a profesa liber credința într-o țară liberă.

Vă îndemnăm, așadar, să umblați cu vrednicie, după chemarea cu care ați fost chemați! (conf. Ef 4,1)

+ Virgil Bercea
Episcop

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Octavian Pop** și **Marta Baba** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

PS Valeriu Traian Frențiu. A fost arestat pe 28 octombrie 1948, și dus în lagărul de la Dragoslavele, apoi, în februarie 1949 la Mănăstirea Căldărușani. În 1950 a ajuns în Penitenciarul de la Sighet, unde, după 2 ani, nemaiputând suporta duritatea regimului de exterminare a murit la 11 iulie 1952. Asemenea și celorlalți Episcopi morți la Sighet, a fost înhumat într-o noapte, fără sicriu, într-o groapă comună din Cimitirul Săracilor. Mormântul a fost nivelat pentru a nu se mai cunoaște locul înhumării și pentru a se evita pelerinajele la mormintele martirilor uciși la Sighet. Nu a fost judecat și nu a avut condamnare.

Cardinal Iuliu Hossu. La 28 octombrie 1948 este arestat și dus la Dragoslavele. Este transferat mai apoi la Mănăstirea Căldărușani, iar în 1950 la Penitenciarul din Sighetul Marmației. În 1955 ajunge la Curtea de Argeș, în 1956 la Mănăstirea din Ciorogârla, apoi din nou la Căldărușani, unde a stat izolat până la sfârșitul vieții. La 28 aprilie 1969 este numit Cardinal "in pectore". Moare la 28 mai 1970 în Spitalul Colentina din București, ultimele lui cuvinte fiind: "Lupta mea s-a sfârșit, a voastră continuă".

PS Ioan Suciu. La 28 octombrie 1948 a fost arestat și dus la Dragoslavele, apoi la Mănăstirea Căldărușani. În mai 1950 a fost dus la Ministerul de Interne. În octombrie același an a fost dus la Penitenciarul din Sighetul Marmației. Acolo, datorită regimului de izolare, bolii de stomac, frigului și foamei, la 27 iunie 1953 s-a stins din viață în celula 44, dezlegat de Episcopul Iuliu Hossu. A fost îngropat în Cimitirul Săracilor, necunoscându-se locul exact nici azi. Nu a fost judecat și nu a avut condamnare.

PS Alexandru Rusu. La 28 octombrie 1948 a fost arestat și dus pe rând la Dragoslavele, Mănăstirea Căldărușani, apoi Sighetul Marmației. Supraviețuiește acestui Penitenciar și astfel a fost mutat la Curtea de Argeș, apoi izolat la Mănăstirea Cocoș. În 1957 Tribunalul Militar l-a condamnat la 25 de ani muncă silnică pentru instigare și înaltă trădare, ajungând la Gherla. În primăvara anului 1963 s-a îmbolnăvit grav, la 9 mai același an trecând la cele veșnice. A fost înmormântat în Cimitirul deținuților din Gherla, fără nici un oficiu religios.

PS Ioan Bălan. Refuzând trecerea la Ortodoxie, a împărțit soarta celorlalți Episcopi greco-catolici, fiind arestat pe 28 octombrie 1948. A fost dus la mănăstirea ortodoxă de la Dragoslavele, apoi la Mănăstirea ortodoxă de la Căldărușani (februarie 1949) și de acolo la Penitenciarul din Sighetul Marmației (mai 1950). A fost mutat cu domiciliu obligatoriu la Mănăstirea Curtea de Argeș (1955). În 1956 a fost transferat la Mănăstirea ortodoxă de Maici de la Ciorogârla (lângă București), unde a rămas în izolare până la sfârșitul vieții. Îmbolnăvindu-se grav, a încetat din viață într-un spital din București, în ziua de 4 august 1959. A fost înmormântat în cimitirul Belu catolic. Nu a fost judecat și nu a avut condamnare.

PS Vasile Aftenie

După diferite încercări eșuate ale comuniștilor de a-l compromite, a fost arestat la 28 octombrie 1948. A fost dus, împreună cu ceilalți cinci Episcopi greco-catolici, la Dragoslavele și apoi la Mănăstirea ortodoxă Căldărușani, transformată în lagăr. A refuzat scaunul de Mitropolit oferit de ortodocși în schimbul trădării credinței. În mai 1949 a fost transferat și izolat la Ministerul de Interne. Acolo a fost supus unor torturi oribile, care reclamau o rezistență supraomenească. Mutilat de bătaii, a fost depus la închisoarea Văcărești, unde la 10 mai 1950 a încetat din viață. A fost înhumat la cimitirul Belu catolic cu serviciul religios celebrat de un preot romano-catolic.

PS Tit Liviu Chinezu. La 28 octombrie 1948 a fost arestat și dus la Mănăstirea Neamț, împreună cu alți 25 de preoți greco-catolici. A fost transferat apoi la Căldărușani unde ulterior au fost aduși și Episcopii greco-catolici. Aici, la Căldărușani, pe 3 decembrie 1949, a fost consacrat ca Episcop de către ceilalți Episcopi. Cu toate precauțiunile luate pentru a nu se divulga acest secret, securitatea a aflat cele întâmplate. Episcopul Tit Liviu Chinezu a fost transferat mai târziu la Penitenciarul din Sighetul Marmației. Datorită regimului de exterminare, prin corvezi, foame și frig, Tit Liviu Chinezu s-a îmbolnăvit foarte grav. Anunțat sanitarul închisorii, acesta sub pretextul că îl duce la infirmerie, l-a izolat într-o celulă mare, neîncălzită, unde, după două zile, pe 15 ianuarie 1955 a decedat, înghețat. A fost îngropat fără sicriu, noaptea, în Cimitirul Săracilor, fără a i se cunoaște locul. Nu a fost judecat și nu a avut condamnare.